

رئیس کل بانک مرکزی

اقتصاد ۹۱ پیش‌بینی کرد

شتاب تورم و محدودیت‌های افزایش نرخ رشد اقتصادی

■ فارس: رئیس‌کل بانک مرکزی به ارزیابی جامع از تحولات اقتصادی سال ۹۱ پرداخت و عنوان کرد: مهم‌ترین موضوع سیاستی برای سال‌جاری را باید در احتمال شتاب گرفتن نرخ تورم و محدودیت‌های موجود برای افزایش نرخ رشد اقتصادی خارصه کرد. محمود بهمنی، رییس‌کل بانک مرکزی در یادداشتی به ارزیابی خود از مهم‌ترین تحولات اقتصادی سال ۹۰ و پیش‌بینی‌های خود از سیاست‌های راهبردی سال ۹۱ پرداخت که مشروح آن به شرح زیر است:

اقتصاد ایران در سال ۱۳۸۹، دستاوردهای ارزشمندی به دست آورد؛ نرخ تورم به نحو مناسبی مهار شده و در پرتو سیاست‌های اقتصادی هماهنگ، نرخ رشد اقتصادی تا سطح قابل توجهی بهبود یافت. بسیاری از طرح‌های عمرانی و پرتمر همچون طرح ایجاد مسکن مهر با اتکا بر منابع بانک‌ها و بانک مرکزی پیش می‌رفت و نظم بانکی نهایت تلاش و امکانات خود را به کار گرفت تا با تامین نیازهای اقتصاد و مساعدت در تشکیل سرمایه، نقش موثری در دستیابی به اهداف اقتصادی کشور داشته باشد. در این میان بانک مرکزی نیز تمام ظرفیت‌های خود را با هدف تثبیت اقتصاد کلان، افزایش کارایی و سلامت نظام بانکی، بهبود خدمت‌رسانی مؤسسات مالی، تجمیع و قانونمند کردن نهادهای و موسسات فعال در بازار پول و گسترش حوزه نظارت خود بر عملیات پولی، اعتباری و بانکی به کار بست تا دستیابی به مجموعه اهداف اقتصادی کشور در فضای پرتلاطم اقتصاد جهانی تسهیل شود. براساس مجموعه تحلیل‌های مذکور، مهم‌ترین موضوع سیاستی برای سال آتی را باید در احتمال شتاب گرفتن نرخ تورم و محدودیت‌های موجود برای افزایش نرخ رشد اقتصادی خلاصه کرد. نرخ افزایش شاخص قیمت مصرف‌کننده در پایان دی ماه ۱۳۹۰ (نرخ تورم) به ۲۱ درصد رسید و همان‌گونه که انتظار می‌رفت، تغییرات نقطه به نقطه شاخص مذکور با افتی قابل توجه به ۲۰/۹ درصد کاهش یافت. بنابراین، درصورت عدم وجود عوامل جدید، می‌شد انتظار داشت شاخص قیمت‌ها بخش قابل توجهی از فشار ناشی از اجرای قانون هدفمندسازی یارانه‌ها را به‌شمار گذارد. بر اساس غالب پیش‌بینی‌ها، تورم جهانی و فضای بی‌ثبات اقتصادی، سیاسی و نهادی در غالب کشورهای و حوزه‌های انتشاردهنده اسعار عمده، کنترل تورم ناشی از واردات را دشوار خواهد کرد، آثار روانی ناشی از تحریم و دشواریت شدن نقل و انتقال وجوه می‌تواند خود منشاء نگرانی‌های جدیدی باشد و بالاخره، نیازهای کمتر پاسخ یافته فضای کسب و کار به اصلاح زیرساخت‌ها، رویه‌ها و مقررات همچنان مانعی بر مسیر رشد تولید و شکوفای شدن پتانسیل‌های این حوزه عمل می‌کند. به لحاظ برنامه‌های سیاستی موجود برای سال آتی، اجرای گام دوم قانون هدفمندسازی یارانه‌ها را می‌توان مهم‌ترین اصلاح سیاستی و ساختاری دولت دانست. اگرچه جزئیات برنامه مذکور هم‌اکنون تعیین شده، اما با توجه به فرایند معمول نهایی کردن برنامه مذکور و احتمال برخی بازنگری‌ها در بردار قیمت‌ها، باید دید کدام دوم چه ابداً به لحاظ حجم منابع آزاد شده و برنامه تخصیص آن میان اقشار مورد اجرا خواهد شد. علاوه بر آن، برخی دیگر از بخش‌های طرح تحول اقتصادی نیز به‌تدریج در حال نهایی شدن بوده و امید می‌رود دولت بتواند در سال آتی، گام‌های موثری را برای بهبود خدمت‌رسانی در حوزه‌های تحت مدیریت خود به انجام برساند. بدیهی است حسب تقسیم کار صورت گرفته، دبیر محترم کارگروه طرح تحول اقتصادی جزئیات این طرح را به اطلاع عموم خواهد رساند. به لحاظ وظایف ذاتی بانک مرکزی، بخش عمده‌ای از مسیر اصلاح سیاستی طی دو ماهه گذشته و با ابلاغیه اخیر شورای پول و اعتبار به انجام رسیده است. هم‌اکنون فضای قضایی مناسبی میان نهادهای فعال در این حوزه برای جذب سپرده و تجهیز منابع پدید آمده است. بنابراین بانک مرکزی در سال آینده، اهتمام بیشتری صرف بهبود ساختار و کیفیت خدمات مالی ارایه شده به اقتصاد خواهد کرد. ارتقای کیفیت نظارت بر نهادهای مالی، کنترل تخلّف‌ها به‌ویژه در مورد مؤسسات فاقد مجوز از مقام پولی، افزایش دسترسی عموم به منابع بانکی و اصلاح و هماهنگ کردن برخی رویه‌های ناصواب در تعدادی مؤسسات هم‌اکنون در دستور کار این نهاد قرار دارد. نظر به اهمیت خدمات بانکداری الکترونیک و استقبال فزاینده عموم از این پدیده، بانک مرکزی در تلاش است تا ارایه ابزارهای جدید، گام‌های بهبودی قابل توجهی نیز در این حوزه بردارد. سیاست ارزی کشور در قالب الزامات اسناد قانونی فرایختشی و مصوبه‌های شورای پول و اعتبار، همچنان مبتنی بر حفظ نظام نرخ ارز واحد و شفاف کردن مصارف ارزی به منظور کنترل نوسانات و اجتناب از تلاطم بازار خواهد بود.

در این راستا، امید می‌رود اتصال شبکه اطلاعات تامین ارز بانک مرکزی به دیگر نهادهای درگیر در واردات، از برخی سوءاستفاده‌ها و پیش‌نمایی واردات جلوگیری کرده و تصویر منابع و مصارف ارزی کشور را حتی‌المقدور قابل اتکا کند.

گفت‌وگوی «شرق» با ۸ نماینده مجلس درباره سال تولید ملی و حمایت از کار و سرمایه ایرانی

ظرفیت‌های مردمی را فراموش نکنیم

محمدرضا یاری

رئیس‌ای

فتح

موری

حسینی

انصاری

الهیان

بطرف

اصلاحات نظام بانکی، نظام گمرکی، نظام پولی و نظام بیمه را در دستور کار خود قرار داده است. همه این موارد دست در دست هم می‌دهند تا ما بتوانیم در حمایت از تولید داخلی موفق باشیم. یکی از ریشه‌ای‌ترین و محوری‌ترین امور، اما برای تحقق این هدف این است که این اصلاحات به شکلی صحیح و اساسی صورت بگیرد؛ بنابراین تا این مجلس در وزن‌کشی و دولت‌های قانونی، تحلیل رفت، نباید خیلی به خروجی کمیسیون مربوطه، دل خوش کرد. کاش وکلای ملت و اعضای دولت، اصل و روح سخن مقام معظم رهبری را متوجه می‌شدند تا اقتصاد ما، سر از خاور دور (۱) درنی‌آورد!

به هر حال، «شرق» برای بررسی راهبردها و دستاوردهای احتمالی سال «تولید ملی و حمایت از کار و سرمایه ایرانی» به سراغ چند نماینده مجلس هشتم رفته تا یک میزگرد مجازی، نظرات این‌ها را جویا شود.

نمایندگان مجلس در این میزگرد حضور داشته‌اند، عبارت‌ند از: اسماعیل کوثری (عضو کمیسیون امنیت ملی)، محمدمهدی مفتح (عضو کمیسیون برنامه و بودجه)، حمید رسایی (عضو کمیسیون فرهنگی)، سید عماد حسینی (عضو کمیسیون انرژی)، اخوان بطرف (عضو کمیسیون حقوقی و قضایی)، زهره الهیان (عضو کمیسیون امنیت ملی)، بهمن محمدیاری (عضو کمیسیون صنایع) و جمشید انصاری (عضو کمیسیون اقتصادی).

■ **راهکارهای حمایت از تولید ملی، کار و سرمایه ایرانی چیست؟**

کوثری: عملیاتی و اجرایی شدن شعار مقام معظم رهبری در مورد سال ۹۱، در برخی حوزه‌ها به مردم و در بعضی از مسئولان به دولت و مجلس (به عنوان قانون‌گذار) برمی‌گردد. دولت در راستای تحقق سال تولید ملی و حمایت از کسب و کار ایرانی باید از تولیدکنندگان فعال در بخش صنعت و کشاورزی از طریق تسهیلات و امکانات، حمایت کند تا راه برای آنها هموار شود و این صنعتگران و کشاورزان با خیال راحت، تولید ملی را که از نظر کیفی و کمّی، ارتقا دهند. مردم نیز با توجه به این نکته که فضا از قبل، باز بوده و حالا نیز بازتر شده، سرمایه‌گذاران می‌توانند به میدان بیایند و با ایجاد کار و اشتغال برای جوانان، تولید ملی را بالا ببرند. از طرف دیگر، اگر نیاز به قانونی احساس می‌شود، دولتی‌ها آن را از طریق لوایح و بخش‌های دیگر از طریق طرح، آن را ارایه دهند تا مجلس در کوتاه‌ترین زمان ممکن، قوانین مربوط را از تصویب گذرانده و مسیر توسعه اقتصادی را هموار کند.

مفتح: ما اگر بخواهیم مهم‌ترین مشکلات اقتصادی کشورمان را بیان کنیم، شاید در صدر این مشکلات بتوانیم از تورم و بیکاری، نام ببریم و اساسی‌ترین راه برطرف کردن این دو مشکل هم تولید است؛ به عبارت دیگر، با تولید است که هم می‌توانیم بیکاری را مهار و هم اینکه را چه روش‌های کنیم. بنابراین توجه به بحث تولید و عواملی که در افزایش تولید موثر هستند (کارگر، سرمایه و سرمایه‌گذار)، اینها، ناظر بر رفع مهم‌ترین مشکلات اقتصادی کشور ماست. شاید از مهم‌ترین مولفه‌های سال جهاد اقتصادی که سال گذشته توسط مقام معظم رهبری، نام‌گذاری شده بود، همین تولید باشد؛ در حوزه جهاد اقتصادی، مهم‌ترین کاری که باید به آن توجه کرد، بحث تولید است. بنابراین هدف از نام‌گذاری اسمال، ادامه و استمرار توجه به جهاد اقتصادی است. به عبارت دیگر، باید عرض کنم که تولید ملی را باید با همان نگاه جهاد اقتصادی دنبال کنیم و دیدگاهی جهادگونه به آن داشته باشیم و ان‌شاءالله حمایت لازم را از تولید، کار و سرمایه ایرانی داشته باشیم. مهم‌ترین کاری که باید به این حمایت صورت می‌گیرد، این روش‌هایی است که مسوولان و عمدتاً وزارت صنعت، معدن و تجارت و همچنین دست‌اندرکاران اقتصادی کشور باید در جهت رفع مشکلات واحدهای تولیدی و ایجاد فضای کسب و کار چه در بخش داخلی و چه در بازار بین‌الملل، توجه و حمایت لازم را داشته باشند.

رسایی: به عقیده من در راستای شعاری که مقام معظم

دیگری که مطرح می‌شود این است که ما در حال حاضر قادر هستیم در بسیاری از موارد به لحاظ کمّی، نیازهای داخل را تامین کنیم و حتی صادرات داشته باشیم. بنابراین مدیریت و جلوگیری از واردات به داخل کشور می‌تواند در تولید و حمایت از تولید ملی نقش فوق‌العاده‌ای را ایفا کند و تأثیرگذار باشد. تمام این مباحث، موارد مهمی است که ما به عنوان اصول استراتژیک برای حمایت از شعار مقام معظم رهبری باید مورد توجه و دقت قرار بدھیم. ما باید در تولید ملی، بحث ارزش افزوده را در داخل کشور ایجاد کنیم و از خام‌فروشی، برهیز کنیم. ارتقای کیفی تولیدات داخلی اعم از خودرو و بقیه محصولات صنعتی هم می‌تواند نقش بسزایی در تقویت تولید ملی داشته باشد؛ مطلبی که برای آن در مجلس هشتم برای آن قانون نوشته‌اند و وزارت صنایع هم موظف به نظارت شده است. همچنین همه دستگاه‌ها موظف به اجرای این قوانین هستند، اما این موضوع، هنوز در گام‌های نخست است و صد‌صد، اجرایی نشده است.

انصاری: تا به الان، مجلس برای عملی کردن این شعار، کارهای بسیاری انجام داده است؛ از جمله اینکه برخی از اختیارات دولت را محدود کرده تا به این طریق بتواند پاستورنشینان را مجبور کند تا دست از واردات بی‌رویه بردارند؛ مثلاً یکی از قوانین این است که دولت مکلف است، واردات هر کالایی را که در ایران تولید شده و مشابه داخلی دارد ممنوع کرده یا تعرفه‌های بالایی را برای آنها لحاظ کند. این کار باعث می‌شود که از جهت قیمت، امکان رقابت کالاهای خارجی با کالاهای وارداتی کم شود و کالای داخلی، برگ برنده حمایت ملی را پشت سرش، داشته باشد. اما به صورت معمول، دولت این اقدام را انجام نداده است. به طور مثال، مجلس اجازه واردات محصولات کشاورزی از خارج کشور را از دولت سلب کرده است؛ اما باز هم در حمایت واردات برنج و پرتقال از خارج کشور هستیم.

■ **آیا لازم نیست که مجلس برای پاسخگو کردن دولت (به عنوان مجری قوانین کشور) در پایان سال ۹۱، طرحی را ارایه کند که شعار اسمال، عملیاتی شود؟**
کوثری: به نظر من مردم، دولت و مجلس و قوه قضاییه و همه و همه باید تلاش کنیم تا در پایان سال، شعار ایرانی مقتدر و موفق باشیم. مردم ما اگر با کالاهای ساخت داخل آشنا نیستند و نهایتاً تولیدکنندگان توانایی کیفیت را بالا

برده و قیمت‌ها را مطلوب کنند، این شعار در حد تشریفاتی باقی نخواهد ماند و جامه عمل به خود می‌پوشد. به هر حال اگر همه تلاش کنیم در پایان سال می‌توانیم شاهد یک بیان کاری واقعی باشیم. قطعاً اگر تولید ما، بیشتر باشد و متکی به خودمان باشیم و کمتر به خارجی‌ها اتکا پیدا کنیم، می‌توانیم امنیت ملی کشور را ارتقا بدھیم. به معنای دیگر، امروز تولید ملی با امنیت ملی ما در سطح جهان، پیوندی ناگسستنی دارد و تقویت تولید ملی به مثابه کاهش وابستگی و در نهایت اقتدار همه‌جانبه در دنیاست. **مفتح:** من فکر می‌کنم، با داشتن دو منبع مهم و قابل توجه، یعنی صندوق توسعه ملی که منابع ارزی را در اختیار ما می‌گذارد و هم منابع ریالی حاصل از هدفمندی یارانه‌ها، می‌توان در قالب یک برنامه منسجم که دولت تنظیم می‌کند، این اشرافه‌ها به کمک بخش تولید، آمدن به فکر می‌کنم در پایان سال، ان‌شاءالله شاهد برداشتن قدم‌های بلندی در این راستا و در جهت تحقق نظریات مقام معظم رهبری، باشیم.

رسایی: نام‌گذاری‌های رهبر معظم انقلاب، صرفاً برای یک قوه نیست و این صورت هم نیست که اگر این نام‌گذاری صورت گرفته، فقط قوه مجریه موظف و پاسخگو باشد. طبیعتاً تمام قوا در تحقق این نام‌گذاری و عملی کردن آن موظف‌اند. حتی قوه قضاییه، به دلیل اینکه اگر این قوه قاطعیت لازم را در برخورد با تخلفاتی که در حوزه‌های مختلف اتفاق می‌افتد، نداشته باشد طبیعی است که آن نتیجه مطلوب، حاصل نمی‌شود. هم مجلس، هم دولت، هم قوه قضاییه، باید به عنوان سه ستون توسعه و سرکن اصلی و هم با حمایت هم، به فکر راه‌حل‌های انجام‌شدنی باشند. در واقع، بحث نظارت یک قوه و پاسخگو و محکوم کردن یک قوه نیست؛ بحث تلاش و همکاری همه‌جانبه همه با هم است. مجلس هم در بُعد نظارتی خود و هم در حیطه وظایف قانونی خود، باید اهتمام لازم را داشته باشد و در مواردی که تخلف در عملکرد به حساب می‌آید یا نظرات و شناسایی آنها، نسبت به حمایت از تولید داخلی اقدامات جبرانی را انجام دهد.

همین الان در قانون هدفمندی یارانه‌ها درصدی از قوانین به حمایت از تولید داخلی اختصاص پیدا کرده است که قطعاً این موارد کمک‌کننده و زمینه‌ساز برای ایجاد این اتفاق است ولی اگر این اتفاق نیفتد، مجلس باید دلائل آن را مطالعه کند.

یارانه‌ها از دیروز تا امروز

■ **شرق:** طرح تحول اقتصادی «هدفمندی یارانه‌ها» یکی از مهم‌ترین طرح‌های است که در چند سال گذشته در رأس برنامه‌های اقتصادی محمود احمدی‌نژاد قرار داشته است. طرح حذف یارانه‌ها یا چاشنی توزیع نقدی آغاز شد و پاسخ به این مساله که چرا با وجود آنکه روسای جمهور دوره‌های قبل به اجرای طرح حذف یارانه‌ها یا به اصطلاح هدفمندی یارانه‌ها آگاه بوده و بارها از اشتیاق خود برای اجرای این تحول بزرگ اقتصادی سخن گفته بودند، اما از میان آنها تنها محمود احمدی‌نژاد اقدام به اجرای طرح مذکور کرد، این را می‌توان در سطور زیر جست‌وجو کرد. اکبر هاشمی‌رفسنجانی در دوران ریاست خود بر قوم‌محری به دفعات از لزوم حذف یا دست‌کم کاهش یارانه‌ها به عنوان یکی از بنیان‌های اصلاحات اقتصادی سخن گفته است. تأیید این ادعا را می‌توان با رجوع به متن سخنرانی‌های وی پیدا کرد که طی سال‌های ریاست‌جمهوری مطرح شده‌اند. تأکید هاشمی‌رفسنجانی بر این مهم، اما به دنبال شکست سیاست‌های تعدیل اقتصادی و مخالفت‌های شدید سیاسی که در آن دوران صورت گرفت، راه به جایی نبرد و در پی مسایل و مخالفت‌های ایجاد شده زمینه برای انجام این تحول بزرگ اقتصادی فراهم نشد و ایده‌های آییناله به سرانجام نرسید. در مورد خاتمی نیز با استناد به شواهد، اسناد و نظر کارشناسان به جرات می‌توان گفت هر چند وی کملاً با طرح کاهش یارانه‌ها موافق بوده و حتی آن را به عنوان یکی از آرزوهای خود یاد می‌کرد اما در عمل عزم جدی‌ای برای حذف یارانه‌ها از خود نشان نداد و با وجود آنکه در ماده سوم برنامه چهارم توسعه، حذف یارانه برخی از اقلام دیده می‌شد، خاتمی در زمینه ابقای سیاست‌های اقتصادی بسیار محتاطانه عمل کرده و اجرای برنامه چهارم را عملاً به دولت بعد از خود سپرد. در این بین اما نباید از مخالفت مجلس وقت با هرگونه افزایش قیمت‌ها و حذف تدریجی یارانه‌ها غافل شد؛ مجلسی که از تثبیت قیمت‌ها و مخالفت با برنامه‌های تیم اقتصادی خاتمی در زمینه افزایش تدریجی قیمت‌ها به عنوان عیدی به‌پشتان نشیانشان به مردم یاد کرد. برخلاف دو رئیس‌جمهور پیشین، دولت احمدی‌نژاد به صورت عملی قدم در مسیر اجرای این تحول بزرگ اقتصادی گذاشت. دلیل این امر را می‌توان علاوه بر ویژگی‌های رفتاری و شخصیتی، در پشتیبانان سیاسی وی جست‌وجو کرد. چراکه بنابر آمارهای موجود از انتخابات انجام شده در ایران، «ژآی‌مهدلانگ و پشتیبانان مردمی آقاییان رفسنجانی و خاتمی معمولاً طبقه متوسط و رو به بالای جامعه «دهک‌های میانی و بالاتر درآمد شهری» بوده، این در حالی است که در نقطه مقابل، احمدی‌نژاد می‌کوشید آرای دهک‌های پایین شهری و روستایی را به نفع خود جذب کند. بنابراین می‌توان تصمیم احمدی‌نژاد برای اجرای این طرح بزرگ اقتصادی را در چارچوب جذب پشتیبانی مردمی دانست. در کنار این عامل مهم، دلیل دیگری که می‌توان از آن به عنوان عاملی جهت تشویق دولت احمدی‌نژاد برای اجرای کردن طرح تحول اقتصادی «هدفمندی یارانه‌ها» نام برد، وجود تحریم‌های اقتصادی بین‌المللی است که به علت چالش سیاسی ایران با دیگر کشورها در این برهه از زمان، بر ایران تحمیل شده است. در واقع دولت حاکم در راستای مقابله با آثار زیانبار ناشی از تحریم «مانند تحریم بنزین» کوشیده است تا با اجرای هدفمندی یارانه‌ها، از یک سو قشر عادی جامعه را به سمت صرفه‌جویی هرچه بیشتر سوق داده و از سوی دیگر منبع درآمدی مضاعف برای خود ایجاد کند. سخن آخر در صحت هدفمندی یارانه‌ها این است که طرح حذف یارانه‌ها و واقعی شدن قیمت کالاهای یارانه‌ای مخصوصاً حامل‌های انرژی ارزی دیرینه اقتصاددانان و دولتمردان کشور بوده است به‌گونه‌ای که این مهم چنانکه با آزادسازی‌ها و افزایش فضای رقابتی همراه شود، می‌تواند ایران را در مسیر پیشرفت و عدالت قرار دهد. اما این امر زمانی محقق خواهد شد که طرح مذکور با اصلاحات ضروری دیگری همچون اصلاحات در بازار پول، بازار ارز و بازار کار توأم شود. تجربه اجرای فاز نخست این قانون و ناراضیاتی بخش مولد اقتصاد به واسطه بی‌توجهی به آنها در حین اجرای این قانون نشان داده که اجرای فاز دوم هدفمندی بدون انجام اصلاحات یاد شده نه‌تنها موجب رشد و پیشرفت اقتصادی، عدالت و حتی رفاه می‌شود، بلکه حایمان سیاسی نخواهد شد بلکه می‌تواند به‌ورشکستگی‌های صنایع و بحران‌های اقتصادی جدی برای ایران منجر شود.

سه‌م هزینه مسکن در سبد کالای خانوار

■ متوسط سه‌م هزینه مسکن از کل هزینه خانوار در استان‌های مختلف بین ۱۷ تا ۲۵ درصد است. علی چنگی، مدیر کل دفتر برنامه‌ریزی و اقتصاد مسکن وزارت راه و شهرسازی اظهار کرد: سه‌م هر یک از کالاهای خدمات در سبد مصرفی خانوار در هر کشور متفاوت از سایر کشورهاست و تفاوت شدنی از این قاعده مستثنا نیست. وی ادامه داد: در ایران بر اساس آثار منابع رسمی (بانک مرکزی) متوسط سه‌م هزینه مسکن از کل هزینه خانوار در استان‌های مختلف بین ۱۷ تا ۲۵ درصد است که این سه‌م در استان‌های ایلام و تهران به ترتیب کمترین و بیشترین است. مدیر کل دفتر برنامه‌ریزی و اقتصاد مسکن وزارت راه و شهرسازی متوسط سه‌م هزینه مسکن کشوری را حدود ۲۲ درصد اعلام و تصریح کرد: برنامه‌های متنوعی در وزارت راه و شهرسازی جهت تعدیل هزینه‌های مسکن در سبد مصرفی خانوار در حال برنامه‌ریزی و اجراست که اساسی‌ترین راهکار در این راستا تولید و عرضه مسکن کم‌هزینه در مقیاس بالااست.